O odpuščanji grehov

9 In ko ste zdaj znova slišali o Meni, ste Me na svojem hudobnem posvetu tako obrekovali: 'Ah, zdaj nam je pa o tem človeku vse jasno! Njegov oče Jožef naj bi izviral neposredno iz Davidovega rodu!? Stari, ki je zaslutil, da je sin nadarjen, ga je skrivoma dal poučevati v vsakovrstnih čarovnijah, in to imajo pogani za nekaj božjega. Tako si je med njimi pridobil številne pomembne prijatelje; in ker so ti naši sovražniki, se je domislil, da bi se po zaslugi sinovih čarovnij povzpel na Davidov prestol, potem pa nas kot sovražnike poganov na mah odstranil in nato ob pomoči esenov dokončno uničil, saj imajo eseni tudi pri Rimljanih velik ugled. To pa je treba za vsako ceno preprečiti tako, da ga ob primerni priložnosti primemo in ubijemo, da bo potem za zmeraj mir. Kajti če je samo hudoben čarodej in nas hoče uničiti, potem bi bilo dobro, da bi ga mi uničili prej, kot bi nam utegnil škodovati; če pa je res Kristus, mu tako ne bomo mogli do živega, in potem bo še dovolj časa, da bomo verjeli, da je Kristus. Ne bo nam mogel šteti v slabo, če glede njega prej vse preverimo, preden ga sprejmemo kot obljubljenega Kristusa; celo pohvaliti bi nas moral za našo vnemo po resnici in bogato nagraditi:
10 Glejte, tako mislite v srcih, in enako meni tudi ves jeruzalemski tempelj; nihče izmed vas pa si, še zdaleč ne želi, da bi bil Jaz zares Kristus, temveč samo to, da bi me zadavili in se Me tako za večno znebili!
11 In ker si ničesar drugega ne želite bolj, kaj naj bi si po vsem tem za vas resnično želel v Svojem srcu Jaz? Ali naj bi bili ob takšni želji in sovražnosti do Mene še celo vredni Mojega usmiljenja? Presodite sami! Toda Jaz sem neskončno boljši od najboljšega izmed vas, zato vam izkazujem veliko usmiljenje s tem, da vam odkrito povem, kakšni ste v notrini, tako da bi se lahko prepoznali in začeli razmišljati drugače; kajti tega, ste še zmožni. Kakšno usmiljenje pa Mi boste izkazali za to? Zdaj pa javno povejte, mar vam nisem povedal v obraz zgolj čisto resnico in nič drugega.«
12 Vsi so bili zelo začudeni, nihče pa se Mi ni upal ugovarjati.

66. Odpuščanje grehov

1 Kmalu pa je z resnim obrazom pristopil k Meni Rimljan Agrikola in rekel: »O Gospod in Mojster, mar je mogoče, da so med Judi celo tako zelo bedni stvori, ki bi utegnili v srcu skrivoma misliti o Tebi kaj takega? O veliki Bog! Ali nimaš zanje nobenega uničujočega ognja več? Vsak takšen najbednejši stvor si zasluži tisočkratno križanje! Resnično, slišal sem že marsikaj slabega, kar tempeljski duhovniki naklepajo proti Tebi, česa takega pa še ne!«
2 Jaz sem odgovoril: »Prijatelj, ne čudi se preveč. Kmalu bo prišel čas, ko boš slišal od teh zlikovcev o Meni še kaj veliko hujšega. Kajti v svojem prikritem besnenju proti Meni se ne bodo ustavili vse dotlej, dokler Jaz sam - to sem vam že napovedal - ne bom dopustil, da bodo na Meni samem dokončno uresničili nameravane grozote; tedaj pa jih bo doletela velika sodba, ki jo je napovedal prerok Daniel, ko je stal na

svetem prizorišču - o tem pa sem ti pripovedoval!«
3 Agrikola je rekel: »O Gospod in Mojster, dobro je, da si Mi to razodel; kajti na podlagi tega bomo mi, Rimljani, že natančno vedeli, kaj naj potem storimo!«
4 Jaz sem rekel: »Počeli boste tisto, za kar boste poklicani. - Toda pustimo to; kmalu se bo zgodilo nekaj drugega!«
5 Ko je pismouk vse to slišal, se je zelo zamislil in čez čas rekel: »Gospod in Mojster, šele zdaj spoznavam, da si več kot samo sin tesarja Jožefa, ki je pred tremi leti izdihnil dušo. Veš, kaj se dogaja v človekovem srcu, zato si zanesljivo Bog! In glej, ker si nam znal povedati razumljivo in kar najbolj po resnici to, česar ne more vedeti noben umrljivi človek, sem zdaj začel verjeti, da si res Mesija! Gospod in Mojster, utrdi me v moji veri!«
6 Jaz sem rekel: »Zaradi same vere še ne boš postal blažen, to boš dosegel le, če boš ravnal tako, kot uči vera, ker tako vera zaživi. Kolikor je le mogoče popravi krivico, ki si jo tolikokrat storil soljudem, pa ti bodo grehi odpuščeni; kajti dokler nekdo pri drugemu človeku ne poravna do zadnjega krivičnega beliča, toliko časa ne more v Božje kraljestvo!«
7 Pismouk je rekel: »Gospod in Mojster, potem jih bo kaj malo prišlo v Božje kraljestvo! Zelo pogosto se zgodi, da človek tudi pri najboljši volji nekomu ne more popraviti zavestno storjene krivice, in takšnih zaviralnih primerov je nešteto. Kaj naj torej stori tak človek, da bi dosegel odpuščanje grehov?«
8 Jaz sem rekel: »Če je človek spoznal, da je nekoga po krivem prizadel, in obžaluje, da mu krivice ne more več popraviti, potem naj se iskreno pokesa, v srcu stopi pred Boga, obžaluje, da je bil krivičen in Ga prosi odpuščanja; prosi naj tudi, naj On, ki zmore vse, oškodovancu popravi prizadejano škodo. Bog bo potem takšni iskreni prošnji zanesljivo tudi prisluhnil in iskrenemu, dobronamernemu in skesanemu prosilcu odpustil grehe, zlasti če si ta prizadeva z ljubečimi deli drugim popraviti krivice, ki bi jih sicer moral popraviti tistim, ki jih ni več tukaj.
9 Kdor pa niti tega ne more več storiti, naj mu ob njegovem pristnem kesanju in iskreno dobri volji pomaga Bog. Toda dokler je še mogoče, da drugemu človeku prizadejano krivico popraviš sam, ti pri tem zgolj dobra volja, kesanje in prošnje ne pomagajo veliko ali sploh nič, pomagajo le dejanja. Šele potem lahko prosiš Boga za odpuščanje svojih grehov in Bog ti jih bo tudi odpustil, če boš v srcu iskreno in resno sklenil, da ne boš več grešil in boš potem dano zaveza iz vseh svojih življenjskih moči, ki so v oblasti tvoje svobodne volje, tudi izpolnjeval.
10 Če pa boš znova zabredel v stare grehe, boš moral poplačati tudi vse pretekle. Kajti če si krivico, storjeno bližnjemu, popravil in sta se spoprijateljila, kmalu potem pa

si istemu prijatelju ali komu drugemu znova storil novo krivico, ti bo že popravljena krivica pred sodiščem obremenilni dokaz za tvoj na novo storjeni greh, in sodišče ti bo prisodilo dvakrat strožjo kazen, kakor če bi bil kaznovan za prvi zločin. In če že posvetni sodnik izreče takšno sodbo, in to upravičeno, potem tudi Bog ne bo nič manj strog z zakrknjenim grešnikom, ki se večkrat poboljša in se pokori za storjeno krivico, potem pa kmalu znova začne grditi.
11 Človek lahko doseže resnično in popolno odpuščanje storjenega greha samo tako, da prvič, svoje grehe prepozna kot krivico do drugega človeka, jih obžaluje in jih po možnosti popravi, in drugič, po vsem tem za odpuščanje prosi tudi Boga, z resnim namenom, da ne bo več grešil in bo ostal zvest svojemu namenu. In če tudi vi to v srcu zvesto in resnično spoznate in se potem ravnate po spoznanem, vam že tukaj povem: Odpuščam vam vaše grehe!«
12 Pismouk je rekel: »Gospod in Mojster! Tvoj nauk je strog, toda resničen, in na vso moč si bom prizadeval, da bi ga tudi uresničeval. Praviš, da nam že vnaprej odpuščaš grehe, če bomo sledili tvojemu nauku. Ali imaš tako kakor Bog tudi ti pravico in moč ljudem odpuščati grehe?«
13 Jaz sem rekel: »Z vami, slepimi, se je težko pogovarjati o blišču in barvah! Ali vam nisem že pred tem povedal, da imam vso moč in oblast v nebesih in na Zemlji?«

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 8